

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Σε όλους τους αιμοδοσιασμένους θριάμβους του κατά των πάντων έτοιμων για θυσίες πρωτοπόρων μιας νέας και καλύτερης κοινωνίας, ο κομμουνιστής αυτός πολιτιστής, που βασίζεται στην υποδούλωση της εργασίας, καταπνίγει τους στεναγμούς των θυμάτων του κάτω από μια βόη συνοφραντίσας, που η ήχη μεταβιβάζει σε όλο τον κόσμο.

(ΜΑΡΣ)

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΝΗΣ Γράμματα — Ανταποκρίσεις 1η Χροονιά — 27ο Φύλλο ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ Συνδρομές Έστωι ριμού Κνωλοφορεί κάθε Δευτέρα ΤΙΜΗ 1 ΤΡΟΣΙ

ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ

Η 25Η ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ

Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Το μεγαλειώδη αγώνα των μεταλλωρύχων, που από 70 τώρα μέρες συνεχίζεται με τον ίδιο, δίκαιο και την πρώτη μέρα, ένθουσιασμό και μαχητικότητα, όλες οι σκατινές δυνάμεις της αντίδρασης του τόπου μας εσθλήσανε, με κάθε τρόπο, με τον τροχό και με το γράμμα να φτάνανε όλες τους οι προσπάθειες για τη στρατολόγησή απεργοσπαστών από το περιβάλλον του Πισσά και των άλλων νεοσυντηριακών λακίδων της ντόπιας και της ξένης πλουτοκρατικής ιδιοκτησίας, να μη φτάνανε οι παροδολλομοί και το γράμμα που χύθηκε και πότισε τη γη στον τόπο της απεργίας για την Έταιρεία και τους συμμάχους της χρεοστάσις να νοθευτεί κι αυτή ακόμα η εκδήλωση συμπαθείας των Επίσημων Υπαλλήλων για το δίκαιο της υποθέσεως των απεργών.

Γι' αυτό εσθλήσανε, με κάθε τρόπο, να νοθεύουνε την άποψη της πλειοψηφίας των επίσημων υπαλλήλων της Κ.Μ.Ε., που αναλαβάνανε την πρωτοβουλία ναρθούνε σ' επαφή με την Κυβέρνηση και να ζητήσουνε την επέμβαση της για την ενόχληση επάνω των απεργών λύση της διαφοράς. Έτσι, την άλλη μέρα της συνάντησης της αντιπροσωπείας των επίσημων με το Διοικητή της Δευκωσίας, οι αντιδραστικές δεξιές εφημερίδες δημοσίευαν μια είδηση γύρω από τη συνάντηση, που παρίστανε την αντιπροσωπεία των υπαλλήλων, πως πήγε να δει το Διοικητή, όχι για να ζητήσει τη μεσολάβηση της Κυβερνήσεως, μα για να του πει πως θέλουνε να δουλέψουνε σ' όποια πόστα ή Έταιρεία τους χρειάζεται, αλλά φοβούνται την εργατική τρομοκρατία και γ' αυτό να μην απεργούν.

Το δημοσίευμα αυτό το χαρακτήριζαν σαν ανυπόστατο κι αναληθές τα τρία από τα πέντε μέλη της αντιπροσωπείας. Η ήγηση των μεταλλωρύχων σε συνάντηση των απεργών χαρακτήρισε σαν απαράδεχτες τις δηλώσεις της αντιπροσωπείας προς το Διοικητή και διακήρυξε πως τον αγώνα των μεταλλωρύχων τον στηρίζουνε μόνο οι φαρδείς λαϊκές δυνάμεις. Ο Γ. Γ. του Άμιλ σε άρθρο του στο «Δημοκράτη» χαρακτήρισε κι αυτός την αντιπροσωπεία πως παρέβηκε την εντολή που της δόθηκε για μεσολάβηση και τις δηλώσεις της απαράδεχτες.

Ο λαός, που δε μπορεί να πιάνει στα παρασκήνια για να ξέρει την πραγματικότητα, θρίσκειται από τη στιγμή μέσα σε μια σύγχυση. Γιγάνε η δέν γίγανε τέτοιες δηλώσεις στο δόκητη; Κι' αφού δέν γίγανε τότε ποιός έδωσε το δημοσίευμα κείνο στον άστικό τύπο; Γιατί η αντιπροσωπεία των υπαλλήλων δέν έγραψε επίσημο ανακοινωθέν που να διαφωτίζει όσα γραφήσανε στις άστικές φυλλάδες, που την επιβαρύνουν;

Οι επίσημοι υπάλληλοι της Κ.Μ.Ε. άνηκονε σχεδόν όλοι στο διανοσόμενο προλεταριάτο του τόπου μας. Πολλοί απ' αυτούς έχουνε ίσασκε δεκαπέντε χρόνια ύπηρεσία στην Έταιρεία. Οι μισθοί τους, και γενικά οι όροι της δουλειάς τους δε βρίσκονταν σε μεγάλη απόσταση απ' εκείνους των απεργών. Οι ίδιοι αντιλαμβάνοντανε πολύ καλά τη θέση τους και ήξερονε πως δέν είναι καθόλου ικανοποιημένοι απ' όσα παίρνουνε. Το ξέρονε, ταυτόχρονα, πως έχουνε κι αυτοί οικονομικές διεκδικήσεις από τον έργοδότη τους, την Έταιρεία. Κείνο που τους μολοδίξε να εκδηλωθούνε και να προβάλλουν αντίρρηση τις απαιτήσεις τους ήτανε η άνοχη απάντηση και ο φόβος ν' αντικατασταθούνε σε περίπτωση που θα τους «μικροχαρακτήριζε» η διεύθυνση. Γι' αυτό το λόγο, παραμένανε έμμοιο στα χέρια των διευθυντών τους και των άλλων ιμνηματάρχων της Έταιρείας, κι' άφροντανε με τα ψήφια να τους παραχωρούσε η Έταιρεία καθ'εναρκτικά σά «φιλόδοξη» από τα κέρδη της, για να πωλλώσουνε κάποιες, από τις τόσες άνάγκες τους.

Αυτό γίνοντανε στο μεταλλείο, ως την ήμερα της απεργίας των Μεταλλωρύχων. Μ' αντίς γι' αυτούς η απεργία να σμάνει και τη δικιά τους κινητοποίηση για τη βελτίωση της θέ-

σης τους, κι' αντίς να ξεκαθαρίσουνε, από την πρώτη κι' όλας μέρα τη στάση τους και να πάρουνε τη πραγματική θέση τους στην απεργία, αντίθετα, παραμένανε άπαθείς μπροστά σ' αναταμάχητο δικιο των απεργών, και συνεχίσανε τη δουλειά τους, προσφέροντας — άν όχι όλο, μα ένα μεγάλο μέρος τους — τις υπηρεσίες τους για τόσάκιμα της απεργίας, προσπαθώντας να θρούνε απεργοσπαστές, διανέμοντας φυλλάδια ενάντια στην απεργία και διαδίδοντας ανυπόστατα τερατολόγηματα σε βάρος της απεργίας, με την πρόθεση να λυρίσουνε το ήθιο των απεργών, να σμπαλαλέσουνε την απεργία, και να προλείωνουνε το έδαφος για την άνευ όρων επιστροφή των απεργών στη δουλειά του μεταλλείου.

Αυτό τον άχαρο ρόλο αναλάβανε πολλοί από τους Επίσημους. Κι' αυτό το ρόλο το δεχτήκανε σιωπηλά όλοι, στην δλότητά τους, άν και μερικοί δέν φτίσανε ως το σημείο να γίνοντανε τα μεγάφωνα του κ. Χέντριξ. Και μόνο τότες άναγκαστήκανε να δηλώσουνε τη φωνή τους και να κινήθουνε, όταν η διεύθυνση της Έταιρείας ζήτησε να τους χρησιμοποιήσει στη θέση των άλλων χαμάλδων, και να τους κάνει απεργοσπαστές. Μα και στην περίπτωση τούτη δε μπορούσανε να θρούνε τον πραγματικό ρόλο τους, ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΙΜΗ. Άρνηθήκανε μόνο το ρόλο του χαμάλδου που τους έδωσε ο κ. Χέντριξ. Και για ν' άποφύγουνε νέες αιθάνες προσάβειες της Έταιρείας και νέες πιθανές πιέσεις να γίνοντανε χαμάλδες, υποδείξανε αντιπροσωπεία τους να δει τον Κυβερνήτη και να ζητήσει τη βοήθεια της Κυβερνήσεως για να λυθεί η διαφορά. Και νομίσανε πως μ' αυτό τελειώνανε, πως μ' αυτό εκπληρώσανε τις υποχρεώσεις τους μπροστά στους απεργούς. Γι' αυτό και την άλλη κι' όλας μέρα οι πιο πολλοί απ' αυτούς γυρίσανε στις δουλειές τους κ' ένας μικρός αριθμός απ' αυτούς έγκαταλείψανε την περιοχή των μεταλλείων και πήγανε στα χωριά τους.

Γιά μās, όπως και για κάθε Κύπριο που άγαπά πραγματικά τον τόπο του και συμβάλλει, με κάθε τρόπο, στη βελτίωση της θέσης του εργαζόμενου συνόλου, η στάση των επίσημων υπαλλήλων της Κ.Μ.Ε. είναι δλότελα απαράδεκτη κι' άνεργατική. Οι επίσημοι υπάλληλοι, που οι πιο πολλοί απ' αυτούς, χτες ακόμα ήτανε εργατές, άφρονε να δούνε καθαρά τη θέση τους και να ξεκαθαρίσουνε τη στάση τους. Δε μπορεί ένας ταυτόχρονα να εξυπηρετεί δυο πλευρές και να μη γελάει της μιάς. Και στην περίπτωση αυτή οι επίσημοι δέν μπορούνε να μαι με το μέρος των απεργών, όταν συνεχίζονε να προσφέρουνε τις υπηρεσίες τους στην Έταιρεία.

Γι' αυτό, επιβάλλεται σ' αυτούς να εγκαταλείψουνε, χωρίς χρονοτριβή τις δουλειές τους και ΝΑ ΕΝΩΣΟΥΝΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΓΙΑΜΕ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ. Άν αυτό δέν γίνε, τότες, και σ' ά κανονικά τους καθήκοντα άν περιοριστούνε ακόμα, η θέση τους, σαν άνεργατών, δέν μπορεί ν' αλλάξει και δε μπορεί η εργατική τάξη να αναπονημένη ν' όσει άποσταλές κι' άν αναλάβουνε για κάλπικες μεσολαβήσεις. Και πάνω σ' αυτό οι μεταλλωρύχοι πρέπει να σταθύνε με προσοχή και να προσέξουνε τις παγίδες που περικλείουνε οι «φιλικές» έπεμβάσεις για την εκέσωση του αγώνα τους. Έχουνε τις όργανώσεις τους που τους καθοδηγούνε και κάθε είδους έξωτερική επέμβαση δε μπορεί να νοηθεί. Άν άπαρξεί ένας τρόπος για να επέμβει η Κυβέρνηση και να δώσει ένα τέμμα στη διαφορά, αυτός ο τρόπος δε μπορεί να είναι άλλος άπ'ότιν σέ Παγκύπρια κλίμακα κινητοποίηση του λαού, ΤΗΝ ΠΑΝΑΡΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ. Όλοι οι άλλοι όθμοιο μικροχρονόνη μονάχα τη διαφορά, χωρίς έσσιμες έλλειδες, με το άδιόλλαχο πνεύμα που έπιδείχουνε πεισματικά η Έταιρεία.

Η 25 του Μάρτη, «έθνική έορτή» της άναστάσεως του γένους, όπως την παηγυρίζουν οι άστικοι και οι λακέδες τους, τι είναι στην πραγματικότητα; Με λίγα λόγια θ' άπαντήσουμε στους εργατές για να μη γίνοντανε λεία των σωβινιστικών κραυγών των καπιταλιστών και των κάθε λογής λακέδων τους.

Μέσα στα πλαίσια της Τουρκικής άυτοκρατορίας περιλαμβανότανε και το ύποδουλωμένο έλληνικό έθνος. Κύριο χαρακτηριστικό του ύποδουλωμένου τότε έλληνισμού ήτανε η άγροτική φεουδαρχική οίκονομία κ' η συνθηκολόγηση των έλλήνων ταφιλικάδων και κοτσομπάσηδων, καθώς και του έλληνικού πατριρχείου, με τον Τούρκο καταχτητή. Με την άναπτύξη, όμως, του έμποριού, της ναυτιλίας, της βιοτεχνίας και θιομηχανίας, τα πλαίσια της φεουδαρχικής κοινωνίας ήσαν στενά για την άνερχομένη άστική τάξη. Οι νέες οικονομικές συνθήκες, που άναδημιουργήθη μέσα στα πλαίσια της παλαιάς κοινωνίας, έρχόταναν σε σύγκρουση με τα πλαίσια αυτά και τη τάξη που έπικρατούσε.

Άναπόφευγα έρχομένη σε σύγκρουση με τους φεουδαρχες και τους θεσμούς τους, η άστική τάξη της Έλλάδας έπρεπε σύγχρονα να διεξάγει ένα έθνικαπολευθερωτικό αγώνα ενάντια στους Τούρκους. Αυτό, άλλωστε, ήτανε το κυριότερο της στήριγμα και έπιχειρήματα για να τραβήξει στο αγώνα της πλατείε μαζες των φτωχών εργατών και τεχνιτών. Χωρίς ένα έθνικαπολευθερωτικό αγώνα ενάντια στους Τούρκους ο άστικοδημοκρατικός μετασχηματισμός στην Έλλάδα ήτανε άδύνατος.

Τον αγώνα αυτό, της άνερχόμενης άστικής τάξης, εκφράζει άκριβώς η 25η του Μάρτη.

Γι' αυτό, και στην οδία και στους τύπους, ήτανε κ' είναι μια γιορτή άστική. Πάντως, ο αγώνας αυτός, για την έποχή του, ήτανε ένας αγώνας επαναστατικός, άπελευθερωτικός, μ' όλο που η συνθηκολόγια και λακεδιστική πολιτική της άστικής τάξης, άπέναντι στους ντόπιους ταφιλικάδες και στους ξένους καπιταλιστές, εκφύλισε τον αγώνα αυτό, στρέφοντας τον ενάντια στις μαζες που την άκολουθούσανε. Η επανάσταση του 1821 κ' η 25 του Μάρτη συμβόλιζονε την άπαρξη της άστικής επαναστάσεως στην Έλλάδα.

Σήμερα, όμως, η κοινωνική κατάσταση έχει μεταβληθεί. Οι παραγωγικές δυνάμεις έχουν άναπτύχθει σε βαθμό που στεναχωριούνται μέσα στα έθνικα κράτη, με τα σύνορά τους, με τους τελωνιακούς τους δασμούς, με τους άδιάκοπους άνταγωνισμούς κρατών, άτόμων και ένώσεων. Σήμερα μια άλλη ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΔΥΝΑΜΗ έχει δημιουργήθει μέσα στα πλαίσια της άστικής κοινωνίας. Αυτή η δύναμη, που άποτελεί μια άλάκηρη τάξη, ΕΙΝΑΙ, ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ. Η μπορζουαζία έχει φάει πιά το ψωμί της. Τώρα η ιστορία καλεί το προλεταριάτο να γκρεμίσει τη τάξη, που η ίδια η ιστορία έχει καταδικάσει, και ν' αναλάβει το ίδιο τις τύχες της άθρωπότητας.

Η μπορζουαζία, μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, θρίσκειται σ' άδιέξοδο. Γι' αυτό μεταχειρίζεται κάθε μέσο να ξεγελάσει τους εργατές, να τους άφρονίσει, να τους τραβήξει απ' τον αγώνα τους για τη κοινωνική τους χειραφέτηση. Προσπαθεί να δείξει πως το καθεστώς της είναι καθεστώς ιδανικό, «βγήκε απ' την επανάσταση του 1821. Άλλα, η 25η του Μάρτη άντιπροσωπεύει ένα μακρυνό παρελθόν, τον (συνέχεια στη 2η σελίδα)

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ ΓΕΙΑ ΤΟΥΣ!

ΞΕΡΟΣ 16 (Από τον άνατοκρατή μας) Στις 3 το άπόγευμα σήμερα, δμάδα από 10 γυναίκες σάθηκαν στο δρόμο μεταξύ Ξερού—Μαυροβουνίου και άνάκωναν άτμομηχανή με βατόν, που έφερε περίπου 12 άπεργοσπαστές. Οι γυναίκες άρχισαν να λιθοβολούν τον Άγγλο δότην που κληρώθηκε. Οι άπεργοσπαστές έφωγαν ύπερ' απ' αυτό στη Λεύκα. Ένας που έμεινε στο βογόνι... συνελήφθη και έξυλοκοπήθη άφελως από τις γυναίκες.

Έτσι λέει η «σχετική είδηση» του «Δημοκράτη» και δέν είναι η μόνη τυπική περιπτώση των γυναικών άπεργών. Γεία τους! Σά να μη βρισκόμαστε στη «συντηρητική» Κύπρο (που χτες ακόμα έτρεμε η γυναίκα και τον ίσκιό ακόμα του άντρα). Να τι σημαίνει όταν δ κείνη προλεταριακός αγώνας έχει μαρξιστική (έπαναστατική) βάση —κι' όχι τις λορδιάρχειες και το χαρτοπόλεμο. Ο λαός—η προλεταριακή μάζα—είναι άξια και ύπερά-

ξια για το μαθετι το πρωτοποριακό το επαναστατικό, φτάνει να έχει πραγματική, κομμουνιστική ήγηση, κι' όχι επαγγελματίες διαμετρωματίες ρεφορμιστές.

«ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΣΣΑ» Σέ μια περιόδια της Φωφώς Βασιλείου στο Ξερό, προφωνήθησε από μια προλεταρίασα με τον τίτλο: «Κυρία». Και μια άλλη προλεταρίασα τη διαβόωνε λέγοντας «συναδέλφισσα».

Η Φωφώ Βασιλείου — του δόκτωρος Βασιλείου με τις λερίτσες του — «συναδέλφισσα» και μάλλονα ποιός; Μιάς προλεταρίασσας του μεταλλείου...

Νά γελάσουμε; Δέν αξίζει τον κόπο.

ΟΙ ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΙ Ο Σταλινικός Μιλτιάδης Χριστοδούλου εισηγήθη στο συμβούλιο έλέγχου μεταφορών να ελαττώσει τα άγώγια των άυτοκινήτων. Τι επιδιώκονε τέλος πάντων αυτός Σταλινικός με την άλλκοπρόσβαλλη πολιτική τους, να γέναν δέν μπορεί να ξέρε. Άν' τη μια τάσσονταν με την τάξη των μικροϊδιοκτητών άυτοκινήτων και ζητούν να τους «άποστηθίσουν» και άπ' την άλλη μεριά σκάδουν τον τάφο τους, ελιγμώνονε την πτώση των άγώνων σε μια άνατάλληλη έποχή.

ΗΤΑΝΕ ΔΥΣΦΗΜΙΣΤΙΚΗ Η ΔΙΑΛΕΞΗ ΣΤΟΝ ΑΜΟΛ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

Άρχίζουμε από σήμερα τη δημοσίευση δλόκληρης της διαλέξης που δόθηκε στον Α.Μ.Ο.Α. Λάρνακας την Κυριακή 15.2.46, και που τη σαμπόναρε μ' όλης της τις δυνάμεις η συντηγ. ήγηση της πόλης, γιατί ο όμιλητής ήτανε «προδοτής Τροσκιστής, σταλινός από το Κέν, για να διασφαιμήσει τον αγώνα των Μεταλλωρύχων» (!!!):

Συναγωνιστές, Κεί κάτω στη Σκυοριώτισσα, τη Λεύκα και το Ξερό, στο θσάλοιο της «Κυπριακής Μεταλλευτικής Έταιρείας», του πιο άχόρταγο άντιδραστικού έργοδότη, που γνώρισε ως τά τώρα ο τόπος μας, άπό ένα και πλέον μήνα, κάτω σ' άτήλαχο μπουντρούμα του Μινώταυρου των Μεταλλωρύχων, δέν άντηχει πιά ο αντίλαλος του παραγωγικού όργανου, οι ύπόγειες γαλαρίες δε φωτίζονται από τάς φαναράκια των μεταλλωρύχων, οι μηχανές δέν κινούνται, και ο ύπόγειος πλούτος των μεταλλείων μας δέν έξάγεται πιά άπό τά τριόβραθα της γής, για ξένους μακρινούς τόπους, όπως γίνοντανε τόσα και τόσα χρόνια. Έκει, άπέναν στα μεταλλεία της

σκληροτράχηλη άκαμψία της διεύθυνσης των μεταλλείων της Κ.Μ.Ε., δε μπορούσε παρά να άδηγήσει τις δυο χιλιάδες των σκλάβων της, Τούρκους κ' Έλληνες μαζί, στον ένα και το μοναδικό δρόμο που όφειλανε ν' άκολουθήσουν, για τη βελτίωση της θέσης τους. Έτσι κηρύχτηκε η πρώτη μεγάλη οργανωμένη απεργία των μεταλλωρύχων μας. Η πρώτη μοναδική, κι' άπόλυτα μονοιτική απεργία, που γνώρισε ως την ώρα το Κυπριακό Έργατικό κίνημα. Η μόνη απεργία που συγκεντρώνει, όλόπλευρα κι' όλόψυχα τις συμπάθειες όλων των εργαζόμενων στραωμάτων του Κυπριακού λαού. Η πρώτη απεργία, που τοποθετεί το Κυπριακό προλεταριάτο έπικεφαλή των οικονομικών, των πολιτικών και κοινωνικών αγώνων του λαού μας. Η πρώτη απεργία που φέρνει πεντακάθερα τη σφραγίδα της δμόνιας, της συναδέλφωσης, και της άλληλεγγύης, τόσο άνάμεσα στις τάξεις των απεργών από τη μιά, όσο και των φαρδίων στραωμάτων του εργαζόμενου λαού των πόλεων της ύπαίθρου από την άλλη.

Βέβαια, δέν θα περιμένε ο κ. Χέντριξ αυτό το άποτέλεσμα στην τροπή και τη μέλλουσα εξέλιξη του αγώνα των με-

ταλλωρύχων μας. Κι' ότε μπορούσε να φαντασθεί το βαθμό της άλληλεγγύης που μπορούσε ν' άναπτύξει ο έργαζόμενος λαός του τόπου μας, για την οικονομική και την ήθική ύποστήριξη του αγώνα των μεταλλωρύχων. Μα προπαντός δέν πίστευε στην ένότητα άνάμεσα στους Τούρκους και τους Έλληνες μεταλλωρύχους. Κι' ότε μπορούσε να φαντασθεί πως μπορούσε ν' άναπτύχθει μια τέτοια ένότητα και συνεργασία άνάμεσα στα δυο βασικά στοιχεία, που άποτελούσαν τους άπλάτους της Έταιρείας που άντιπροσωπεύει.

Στήριξε όλες του τις έλλείδες, άπόνα στη διαίρεση των εργατών. Δε μπορούσε ν' άντιληφθεί πως τά χρόνια που περράσαν έκαναν τους εργατές να κάνουν τη σωστή έχτίμηση των μεθόδων που έφαρμόζε η Έταιρεία, για να κρατάει για πάντα διαειρεμένους τους εργατές της και να τους «συνετιέζει». Και είναι αυτή η μακρόχρονη πείρα που στην οδία άδήγησε τους άπεργούς, Τούρκους κ' Έλληνες μαζί, σε μια άδιάρρηκτη ένότητα και συναδέλφική άλληλεγγύη, πείρα που άπορρέει από την παλιά και την πρόσφατη ταχτική της Έταιρείας, να εύνοει (συνέχεια στη 2η σελίδα)

« ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ »

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑ ΦΑΝΤΑΡΟ

ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΠΟΛΕΜΑΝΕ ΟΡΘΙΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΔΕΝ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΝ

«ΚΟΙΝΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΔΕΞΙΩΝ ΚΙ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΦΑΝΤΑΡΩΝ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΕΤΑΞΟΥΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΤΟΥΣ»

Μέτωπο Ήπειρου, 2/4/48
Αγαπητοί σύντροφοι,
Από καιρό σκεπτόμουν να σάς στείλω νέα από τούτα τα θουνά του διαβόλου...

έναντι στους αντίπαλους, ήταν μια άνοφελη Πύρρα νίκη.
Στους Φιλιππούς που μέγαμα επί δυο συνεχείς μήνες...

βελήνες στα βαριά όπλα, όπως βαριά μυδράλια και βλήματα.
Ο μαχητικός τους ενθουσιασμός είναι απείρητος. ΠΟΛΕΜΑΝΕ ΟΡΘΙΟΙ και κόνουν τόσο έντεχνες νυχτερινές επιδρομές...

Αντί για τίποτα άλλο, θα σάς δώσω μια εικόνα των συνθηκών που επικρατούν στο Μέτωπο, της ψυχολογίας του στρατού, της μαχητικότητας των ανταρτών κ.τ.λ.
Το πρώτο πράγμα, που κάνει εντύπωση στο νιοφερμένο ντοκουμέντο...

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι πολλοί φαντάροι ΔΕΝ ΠΥΡΟΒΟΛΛΟΥΝ ή έχουν στον αέρα κατά τη μάχη.
Χωρίς την άφθονια των υλικών του στρατού, το μέτωπο θα ξεπροπολούσε καταρρέσει...

Το χωνί των ανταρτών, που καθημερινά μας καλεί σε συναντήσεις και εξόντωση των αδικημάτων μας, έχει μεγάλη επίδραση στη ψυχολογία του φαντάρου.
Γι' αυτό, πολύ συχνά, μικρομάδες παίρνουν τα όπλα τους και πάνε να θρούνε το Δημ. Στρατό στην κατάλληλη στιγμή...

Η ΔΙΔΑΧΗ ΣΤΟΝ ΑΜΟΛ

οκανδαλώδη μια ελάχιστη μερίδα από τους εργάτες της, σε θάρος της καταπληκτικής πλειονότητας των μεταλλωρύχων...

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ
ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Στις 18 του Μάρτη κλείσανε 77 χρόνια από τη μέρα που η Κομμούνια του Παρισιού πήρε την εξουσία.
Πολύ λίγα γράφησαν για την Κομμούνια, και γι' αυτό θεωρούμε καθήκον μας να δώσουμε μια μικρή ανασκόπηση του έργου της...

Από τότε, όμως, καταγώδικα ή προσφιλή και καρποφόρα ταχική της Έταιρείας Κι' άποτυχε τη στιγμή άκριθως που οι μεταλλωρύχοι μας κατενόησαν πως οδοιστικά δεν υπήρχε καμιά διάκριση...

Στις 18 του Μάρτη, κλείσανε 77 χρόνια από τη μεγάλη Ιστορική επέτειο του προλεταριάτου.
Στις 18 του Μάρτη 1871 άρχισε η Παρισινή Κομμούνια. Ήταν η πρώτη φορά που το προλεταριάτο πήρε στα χέρια του την εξουσία...

Οι εργάτες πήραν στη πλάτη των εργατών επεξεργασία να το υποτάξει, το Παρίσι, εξαντλημένο, αδυνατισμένο, ύστερα από πέντε μήνες πεινούς...

«Οι προλεταριοί της προτεούσας - έλεγε η Κεντρική Έπιτροπή Έθνοφυλακής στο μανιφέστο της - μέσα στις λιποψυχές και στις προσδοσίες των διευθυνουσών τάξεων, κατάλασαν πως ήλθε η ώρα γι' αυτούς να σώσουν την κατάσταση, παίρνοντας στα χέρια τους τη διεύθυνση των δημοσίων υποθέσεων...»

Τον Γαλλο-Πρωσικό πόλεμο, κι' ο ίδιος ήταν αιχμάλωτος.
Στις 4 του Σεπτεμβρίου, ο λαός του Παρισιού ανέκηρυξε τη Δημοκρατία.
Οι Πρώσοι βάδιζαν κατά του Παρισιού. Στην Κυβέρνηση ανέθηκε ο Θιέρσο, με σκοπό να συνθηκολογήσει, αλλά ο λαός του Παρισιού είχε εξοπλιστεί και είχε οργανώσει την περίφημη Έθνοφυλακή...

Οι εργάτες πήραν την εξουσία στην πρωτεύουσα και η κυβέρνηση του Θιέρσου κατέφυγε στις Βερσαλλίες.
Οι Πρώσοι θρίσκονταν έξω από το Παρίσι. Η Κομμούνια θρήθηκε απομονωμένη σε μία θρησκά πολιτεία.
Ο Θιέρσος όργωνε στρατούς, που μόλις τους έστειλε ενώνονταν με τους κομμουνιστάδες και τουφέκιζαν τους άρχηγούς τους.
Και πάλι καινούργιος στρατός οργανώνονταν. Άρχισε ένας άγριος εμφύλιος πόλεμος, που έδειξε όλη τη μεγαλοψυχία του προλεταριάτου και τη θρωμιά των αστών που είχαν συγκεντρωθεί στις Βερσαλλίες...

Κι' αφού κατενόησαν αυτό, κι' αφού άνοιξαν τα μάτια τους και γνωρίσανε από κοντά τη πραγματικότητα, οι υποσχέσεις και τα άνονα κούφια λόγια της Έταιρείας, δε μπορούσαν πιά να θρίσκουν την ίδια άηχηση που θρίσκανε για τόσα και τόσα χρόνια.
Η θαθεία αυτή κατανόηση κι' η σωστή έχτιση της ταχτικής που έφάρμοζε η Έταιρεία, μπροστά σε όλους τους εργάτες της, αποτέλεσε το θαικό παράγοντα της έπιτυχεις της εργατικής έόνητας στο κίνημα των μεταλλωρύχων, γεγονός που μας κάνει να πιστευόμε άπόλυτα στη νίκη, όσο κι' άν φαίνεται ν' άργεί. (συνεχίζεται)

Αυτόματα άλλαξε η φυσιογνωμία του Παρισιού.
Έτσι ο Μάρξ - από την άλλαγή της φυσιογνωμίας του Παρισιού - άν έμεινε ούτε το παραμικρό ίχνος άπ' την άρραστ...

Αυτόματα άλλαξε η φυσιογνωμία του Παρισιού.
Έτσι ο Μάρξ - από την άλλαγή της φυσιογνωμίας του Παρισιού - άν έμεινε ούτε το παραμικρό ίχνος άπ' την άρραστ...

ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΕΥΞΙΑΣ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΛΟΓΩΘΗΣΕΙ ΓΙΑ ΤΗ «ΔΡΑΧΗ» ΤΟΥ

Αδές τις μέρες συμπληρώνονται δυο χρόνια άπ' τη μέρα που ο εργαζόμενος λαός της Λευκωσίας έβγαλε στη Δημοκρατική άρχη, με το ψήφο του το σημεριό Δημοτικό Συμβούλιο.

Στους προεκλογικούς λόγους τους και στα προεκλογικά «μανιφέστα» τους οι κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι υποσχέθηκαν στο λαό τα παρακάτω πράγματα:

1ο.) Άγώνα για την αποδέσμευση του Δήμου άπ' τους άνελεύθερους και δεσμευτικούς νόμους και διατάγματα.
2ο.) Έργατικές πολυκατοικίες 3ο.) Νερό για την ύδρευση της Λευκωσίας.
4ο.) Δημοτικά λουτρά και άποχωρητήρια.
5ο.) Ένέργεια για την περίληψη των προστείων μέσα στα Δημοτικά όρια της Λευκωσίας.
6ο.) Έλάττωση της Δημοτικής φορολογίας άπό τα τρόφιμα.
7ο.) Δημοτικό Νοσοκομείο, μαιευτήριο, κ.λ.π.

Βέβαια, η έχτέλεση των πιδ πάνω έργων ύποτίθεται πως πρέπει να γίνει μέσα στη τριχρόνη θητεία.
Αυτό ύπονοούσαν, βέβαια, οι προεκλογικοί λόγοι των ύποψηφίων δημοτικών συμβούλων κι' αυτό είχε καταλάβει ο λαός.

Και μιά και συμπληρωθήκανε τα δυο τρίτα της θητείας του Δημοτικού Συμβουλίου, κι' οι ύποσχέσεις, στην πλειονότητά τους, έμειναν άνεχπλήρωτες, έπιβάλλεται να καλέσει το λαό και να λογοδοτήσει μπροστά σ' αυτό για το τί έκανε και τί δεν έκανε ως τα σημερα.

Ο εργαζόμενος λαός έπιμένει να του δοθεί λεπτομερειακή έκθεση, κοντά σ' άλλα, γιατί το δημοτικό συμβούλιο, ένώ έπρεπε αυτό το ύδιο να προσπαθήσει να περιλάβει όλο τα προστάσει μέσα στα δημοτικά όρια της Λευκωσίας, άπέριψε πρόταση της Κυβέρνησης να περιληφθούν μέσα σ' αυτά, ώρισμένα άπό τα προστάσει.
Έπίσης καλείται το Δημο-

ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΤΗΣ Κ.Μ.Ε. ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Πήραμε άπό τους συντρόφους της Έλλάδας για να δημοσιεύουμε στον «Εργάτη» τον πιδ κάτω χαιρετισμό που άπευθύνεται στους άπεργούς μεταλλωρύχους είδικά, και στο Κυπριακό προλεταριάτο γενικά, που με τη μαχητική στάση του στο πλευρό των αγωνιστικών μένων μεταλλωρύχων δείχνει όλη την άποφασιστικότητα του ν' άγωνιστεί ως την τελική νίκη.

Με χαρά και περηφάνεια μαθαίνουμε τους άπεργούς άγώνες των εργαζόμενων της Κύπρου.
Ολάκερο το άδελφό Έλληνικό προλεταριάτο, οι μαχόμενοι άντάρτες κι' ολάκερος ο λαός της Έλλάδας, θρίσκονται στο πλευρό τους.
Το Κομμουνιστικό Διεθνιστικό Κόμμα (4η Διεθνής) επαναστατική πρωτοπορεία της εργατικής τάξης της Έλλάδας, και η παράνομη Έργατική Πάλη στέλλουν το φλογερό διεθνιστικό τους χαιρετισμό στους Κύπριους άγωνιστές και σ' ολάκερο τον άγωνιστή λαό και διαδηλώνουν τη πίστη τους για τη τελική νίκη τους.

Η 25Η ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

καίρο που η μπουρζουαζία εκπλήρωνε ένα σκοπό προοδευτικό, ένα σκοπό επαναστατικό.
Σήμερα, όμως, που έχει φτάσει στον έπιθεσάντιο ρόγχο της, μεταχειρίζεται παλιές ταμπίλες, περασμένα μεγαλεία, σκουριασμένους ήρωες, για να συγκρατηθεί στη ζωή.
Ο ξεθωριασμένος μορφές του Κολοκοτρώνη, του Ψηλάντη και των άλλων ήρώων, φέρνεται στην ήμερήσια διάταξη για να ξαναπαλαίψουν για τη μπουρζουαζία.
Αυτή τη φορά, όμως, ενάντια σε ποίον;
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ, άκριθως.

Σ' αυτή τη δουλειά ή άστική τάξη της χώρας μας θρίσκει βοηθούς και συμπαραστάτες τους διαφόρους λογίων εργατοπατέρες και σοσιαλπατριώτες καιροσκόπους πολιτικάντηδες, και πρώτους και καλύτερους τους σταλινικούς.
Οι σταλινικοί, μιά και προσκολληθήκανε στην ύπηρεσία της μπουρζουαζίας (άνεξάρτητα

το Συμβούλιο να πεί στο λαό καθαρά πιά ώφέλεια ή πιά ύποστήριξη προσέφεραν στην εργατική τάξη στη διάρκεια της θητείας του (ατήματα εργατών του Δήμου, όδοκαθαριστών, σχέσεις Δημοτικού Συμβουλίου - ΕΣΕΛΚ κ.λ.π.).

ΦΤΗΝΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΙ

Μιά είδηση μας λέει πως το Έμπορικό Έπιμελητήριο διαμαρτυρήθηκε στην Κυβέρνηση γιατι ό Έλεχτής Προμηθειών πούλησε μεταξωτές κάλτσες στη τιμή των 11 γροσίων τόζενγάραι.
Και ή μοναδική καιλή και όδη πράξη του Έλεχτού Προμηθειών, που ώφέλησε τόσο πολύ τη φορολογία, που προμηθεύτηκε κάλτσες φτηνές, πούσαζε τα νεύρα μερικών μανουαργιωτών έμπορων που δεν έννοούν να ξεχάσουν τους παλιούς καλούς καιρούς.
Και ό του θαύματος λοιπόν, άκούσαμε πως άνάμεσα στα διαμαρτυρόμενα μέλη του Έμπορικού Έπιμελητηρίου παρεύρισαντο και δυο «φιλεγγύτες», ό Σανταμά και ό Σέβας, που έβω άπ' το έμπορικό Έπιμελητήριο ξελαργυγίζονται για τη πώση του τεμαρίθμου και ήμισα στο Έμπορικό Έπιμελητήριο ύποστηρίζουν τους «καμμένους» τους «φουκαράδες» τους έμπορους.

Κατά τη γνώμη του Σέβας και Σανταμά οι κάλτσες έπρεπε να δοθούν στους έμπορους για να πωληθούν σε τιμές μανουαργιαιτες.
Αδός είναι ό αόνομος άλλοπρόσβαλος Σταλινισμός.
(τό τέλος στο έρχόμενο)
Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Όδός Άγ. Άντωνίου Άρ. Ι Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & ΥΙών Λυκούργου 7, Λευκωσία